

[Arne Lund]

ter af privat gæld, hvad enten det er allerede stiftet gæld eller gæld, der stiftes fremover, er bestemt ikke Det Konservative Folkepartis livret, og jeg skal derfor på det bestemteste afvise forslaget.

Bente Nielsen (V):

Venstre kan ikke støtte et forslag om afvikling af rentefradrag, hverken rentefradrag i forbindelse med ejerboliger eller i forbindelse med privat gæld i øvrigt. Forslaget indebærer overordentlig drastiske indgreb mod rentefradragsretten. Det kan ikke undgå at få uoverskuelige følger for mange mennesker, specielt dem, der har købt bolig i de seneste år i tillid til gældende fradragsregler.

Vi må altså skarpt tage afstand fra forslaget.

Thoft (SF):

Jeg ville egentlig gerne være meget positiv, men det ser faktisk for mig som SFer ud, som om VS har fået fat i SFs skattepolitiske program fra engang midt i 1970erne og kun er kommet halvvejs igennem det. Forslaget er ikke rigtig afpasset efter skattereformen, det er ikke afpasset efter kartoffelafgiften – eller renteaftiften, som den hedder officielt – og det er, som om forslagsstillerne heller ikke har opdaget, at den borgerlige regering faktisk har indført realrenteaftiften. I den forstand synes jeg, at forslaget er udtryk for genopgravning af et fossil.

Men lad mig nu prøve at tage forslagene ét for ét.

Vi kan selvfølgelig støtte ophævelsen af renteaftiften. Som den virker, er det helt tilfældigt, hvem der kommer til at betale renteaftiften, og vi deler VS' betragtninger om, at det er lejerne, der rammes, mens f.eks. gamle selvstændige forretningsfolk går helt fri, hvorimod nystartede virksomhedsejere rammes helt tosset. Det sidste har VS ikke fået med, men sådan er det faktisk.

Jeg vil gerne fremhæve, at vi i SF ikke har noget imod renteaftiften som princip, men vi mener, at den konkrete udformning er tåbelig, tilfældig, uforståelig, hæmmende for nye virksomheder og skadelig for de unge i landbruget, og at den tilkoblede pensionsordning er ren idioti.

Forslaget fra VS skelner mellem renter af virksomhedsgæld, der fortsat skal kunne fra-

trækkes, renter af boliggyld, som aftrappes efter en særlig kompliceret model, men i hvert fald som hovedregel over 10 år, og renter af anden privat gyld, der skal aftrappes over 10 år, og endelig renter af studiegæld, som fortsat skal kunne fratrækkes fuldt ud.

Alt det genfinder man også i SFs skatteprogram for 1970ernes skattereform. Her havde vi dog tænkt os en 15-årig aftrappingsperiode, men det er klart, at VS, hvis man vil overhale SF venstre om, må nedsætte perioden. Men her stopper VSerne altså også op; de fik tilsyneladende aldrig nogen sinde læst resten af SFs i øvrigt udmærkede skatteprogram, og det er egentlig synd.

Virkningerne på parcelhus- og ejerlejlighedssektoren af VSernes reformforslag er drastisk. Vi får to grupper af købere, nogle med prioritetsrentepprivilegier og andre uden. Jeg har svært ved at se den prisdannelsesmekanisme, som skal kunne fungere i sådanne tilfælde. De, som har købt hus eller ejerlejlighed, skal jo have lov til at beholde deres nuværende fradrag med den aftræpning, som altså som hovedregel skulle ske over ti år. En ny køber derimod får ingen fradrag overhovedet, for fradraget er ifølge bemærkningerne personligt.

Selv om det i bemærkningerne anføres, at man ikke ønsker at stavnsbinde folk, kan jeg ikke se andet, end at det bliver virkningen, for hvem kan få råd til at købe med de nuværende priser uden rentefradrag? Det er der ingen der kan. Altså vil priserne falde meget drastisk, når nye parcelhusejere og ejerlejlighedsejere ikke får noget fradrag overhovedet. Det er selvfølgelig til at leve med, hvis man har haft huset i lang tid og har fået hævlet så meget af gælden, at egenlejeværdien er ved at overstige rentefradragene. Så må man finde sig i, at man ikke får penge med hjem fra salget af ejendommen, og det er til at leve med. Men man kan forestille sig et ungt par, som har fået arbejde i en ny by og derfor skal sælge. Nu er prisen kun lidt over halvdelen af det, de i sin tid gav, og derfor vil de i resten af deres levetid skulle afdrage på gælden. Nej, hr. Albrechtsen, den går altså ikke!

I det omtalte skatteprogram for 1970ernes skattereform foreslog SF netop for at komme ud over denne misere, at man det første år skulle give alle ret til at fratække $\frac{1}{5}$ af deres skattefradrag, næste år $\frac{2}{5}$ osv. Det ville